

въ дѣнѣ четвѣртнѣй, щдахомъ вѣ-
сомъ среѣстро нѣ злато, нѣ соуды въ
домѣ. Гѣ нашеѡ подъ рѣкѣ **Ма-**
риамъ, а сѣна Оуріи свѧщенника, нѣ
съ нимъ **Селазаръ** сѣна Финесовъ,
нѣ съ нимъ **Іѡзабадъ** сѣна **Іиесовъ**,
нѣ **Ноадіа**, сѣна **Канайевъ** **Леоніти**,
По числѣ нѣ вѣсъ всѣа: нѣ написанъ
блѣстъ всѣа вѣса. Но брѣма то,
нїже прїидоща ѿ пачненїа сїнове пре-
селенїа, прїнесоша всесожженїа **Г҃ІІ**
ІІлєвъ, тельцѣвъ аванадесатъ за
всего **ІІла**, сїновъ дѣватъ десатъ
шестъ, агнїцевъ сѣдмъ десатъ сѣдмъ,
ко зловъ за грѣхѣ аванадесатъ,
всѣ во всесожженїе **Г҃ІІ**. И даша
повелѣнїе царево прѣстѣлѣмъ цар-
сиковъ, нѣ **Інааземъ**, нїже за рѣкою:
нѣ прославниша людѣи нѣ дому **Бжїи**.

ГЛАВА А.

III ^{б)} Егда совершина вѣща сїа,
пристѣпїша ко мѣкѣ **Інази**,
глаголюще: не ѿлѹчиша
людеи **ІІлєви**, нѣ свѧщенници, нѣ
Леонити ѿ людѣи землихъ, (но)
въ мерѣостехъ ихъ (сѣть), нїже
сѣть **Хананѣ**, **Е. ф. ф. ен**, **Ф. ф. ен**,
Іебусен, **Аммохитане**, **Моавитане**,
нѣ **Мосеритане**, нѣ **Аморреане**. По-
нїже поаша ѿ лїшеренъ ихъ сеѣкѣ нѣ
сїновъмъ своимъ: нѣ смѣсиса сѣма
сїое съ людми землими, нѣ рѣка
Інаазей нѣ воеводъ въ престѣпленїи
сїемъ въ началь. И егда оуслышахъ

словеса сїа, раздахъ рѣзы моа,
нѣ воспрепетахъ, нѣ терзахъ власы
глазы моа нѣ брады моа, нѣ сѣ-
дохъ тѣжка. И сїорашася ко мѣкѣ
всїи коалисса слова **ІІлєва** за
престѣпленїе прїишедшихъ ѿ пачненїа:
нѣ ѿ сїдахъ прїскорбенъ дѣже
до жертьви бечернїа. И въ жертьви
вечернию востахъ ѿ скѣтованїа мо-
егѡ: нѣ внегда раздахъ рѣзы моа,
нѣ трепетахъ, нѣ преклонихъ киша
моа, нѣ простирохъ рѣцѣ мої ко
Г҃ІІ моему, **И** ренохъ: ^{в)}
Г҃ІІ Бже мой, стыдѧся, нѣ срам-
ляюся воздигнути лицѣ мои къ
тебѣ: іакѡ веззаїшна наша оу-
множниша паче глазъ нашихъ, нѣ
прегрѣшнїа наша возрастоша дѣже
до негесе. **О** днѣи отецъ нашихъ
въ престѣпленїи велікомъ єсмы дѣже
до днѣи сїогѡ: нѣ въ веззаїонихъ
нашихъ прѣданы єсмы мы нѣ цари
наши, нѣ царенници наши, нѣ сїнове
наши въ рѣкѣ царенъ газыческихъ,
въ мѣкѣ, нѣ въ пачненїе, нѣ въ рас-
хищенїе, нѣ въ стыдѣнїе лицѣ на-
шего, іакоже въ днѣи сїи: И нїкѣ
оумѣостивися надъ наими **ІІгз** наши,
бже ѡстравити на бо спасенїе, нѣ
дѣти наими твердость на мѣстѣ
стыдни еїѡ, бже просѣктити очеса
наша, нѣ дѣти ѿживленїе малое въ
работѣ нашей: **ІІакѡ** раби єсмы,
нѣ въ работѣ нашей не ѿстави насъ

а) вѣше ѿ, ѿ зї. б) ѿ ѿзї и, ѿ ѿзї. в) ѿ мѡнѣ ла, ѿ зї. ѿ мѡнѣ з, ѿ з. сїаїи г, ѿ з. г) йїаїи зз, ѿ з. д) ѿ мѡнѣ ѿ, ѿ ла. е) днїїи ѿ, ѿ з.